

**Prasība, kas celta 2010. gada 15. martā — Eiropas Komisija/
Beļģijas Karaliste****(Lieta C-134/10)**

(2010/C 161/25)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Nijenhuis un C. Vignon)

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, pareizi netransponējot Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/22/EK ⁽¹⁾ par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) 31. pantu, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi minētajā direktīvā un Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Komisija izvirza trīs iebildumus savas prasības pamatojumam, apgalvodama, ka apstrīdētais valsts tiesiskais regulējums nav samērīgs, tostarp attiecībā uz procedūru un kritērijiem, kas tiek piemēroti, lai noteiktu radio un televīzijas kanālus, kuriem ir piemērojams tā saucamais “must carry” apraides režīms.

Pirmkārt, tā pārmet atbildētājai, ka tā nav skaidri un paredzami noteikusi vispārējo interešu mērķus, kas ļauj piešķirt šo režīmu. Tādējādi raidorganizācijas nevar iepriekš zināt tām izpildāmo nosacījumu būtību un piemērojamību un tām piemērojamos pienākumus sniegt sabiedriskos pakalpojumus.

Otrkārt, Komisija vienlaikus norāda uz pārskatāmības trūkumu attiecībā uz atļaujas piešķiršanas procedūras norisi, iestāžu pastiprināto diskrecionāro varu, jo valsts tiesību akti, šķiet, nosaka attiecīgajām organizācijām apraides pienākumu visos to pārraidītajos kanālos, nevis tikai kanālos, kas ir veltīti paredzēto vispārējo interešu mērķiem, kā arī uz prasības šīm organizācijām būt reģistrētām valsts teritorijā diskriminējošo raksturu.

Treškārt, prasītāja visbeidzot apgalvo, ka nav ievērota universālā pakalpojuma direktīvas 31. panta piemērošanas joma attiecībā uz apraides pakārtošanu nosacījumam, ka pastāv būtisks komunikāciju tīklu gala lietotāju skaits.

(¹) OV L 108, 51. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 15. martā iesniedza Curte de Apel Târgu-Mureș (Rumānija) — Daniel Ionel Obreja/Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureș, Administrația Fondului pentru Mediu

(Lieta C-136/10)

(2010/C 161/26)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curte de Apel Târgu-Mureș

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Daniel Ionel Obreja

Atbildētājs: Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureș, Administrația Fondului pentru Mediu

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai ar attiecīgo Rumānijas tiesisko regulējumu (steidzamības kārtā pieņemtais Dekrēts Nr. 50/2008) laika posmā no 2008. gada 1. jūlija līdz 2008. gada 15. decembrim ieviestais dabas resursu nodoklis ir saderīgs ar muitas savienības un dubultas nodokļu uzlikšanas aizlieguma principiem, kas izriet no EKL 23., 25. un 90. panta, tiklīdz, ciktāl saskaņā ar šiem Līguma noteikumiem ir atļauts ieviest dabas resursu nodokli, lai varētu īstenot mērķi, ko Rumānijas likumdevējs ir paredzējis steidzamības kārtā pieņemtā Dekrēta Nr. 50/2008 preambulā un kas izriet arī no EKL 174. panta un nākamajiem pantiem: nodrošināt vides aizsardzību, ieviešot programmas un projektus ar mērķi uzlabot gaisa kvalitāti un sasniegt Kopienas tiesību aktos šajā jomā paredzētās robežvērtības? Citiem vārdiem sakot, vai gadījumā, ja kādā Eiropas Savienības dalībvalstī ir ieviests dabas resursu nodoklis, kas tiek iekasēts citā dalībvalstī iegādāta jauna vai lietota transportlīdzekļa pirmās reģistrācijas attiecīgajā dalībvalstī brīdī, EKL 174. pants un nākamie panti ļauj nepiemērot EKL 23., 25. un 90. pantu?

- 2) gadījumā, ja saistībā ar šo transportlīdzekli kādā dalībvalstī jau ir samaksāts attiecīgajam dabas resursu nodoklim līdzīgs nodoklis (ar tādu pašu konceptuālo saturu un piemērojamību ar mērķi nodrošināt vides aizsardzību saskaņā ar EKL 174. pantā un nākamajos pantos paredzētajiem principiem un mērķiem), vai ir iespējams ieviest šādu dabas resursu nodokli, kuram ir tādi mērķi kā EKL 174. pantā un nākamajos pantos paredzētie, pirmo reizi reģistrējot to citā dalībvalstī, kaut arī saistībā ar šo transportlīdzekli citā dalībvalstī iepriekš jau ir samaksāts dabas resursu nodoklis?
- 3) visbeidzot gadījumā, ja dabas resursu nodoklis saistībā ar šo transportlīdzekli citā dalībvalstī iepriekš nav samaksāts (vai nu tādēļ, ka tajā šāds nodoklis nepastāv vai arī citu iemeslu dēļ), bet, ja, veicot vēlāku reģistrāciju kādā citā dalībvalstī, piemēram, Rumānijā, kur šāds nodoklis tiek piemērots, transportlīdzekļa pirmās reģistrācijas šajā valstī brīdī tiek iekasēts dabas resursu nodoklis, vai var uzskatīt, ka ir noticis EKL 23., 25. un 90. pantā paredzēto muitas savienības vai netiešas valsts aizsardzības aizlieguma principu pārkāpums?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 17. martā iesniedza Hof van Cassatie van België (Beļģija) — Greenstar-Kanzi Europe NV/Jean Hustin, Jo Goossens

(Lieta C-140/10)

(2010/C 161/27)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie van België

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Greenstar-Kanzi Europe NV

Atbildētāji: Jean Hustin, Jo Goossens

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulas (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību⁽¹⁾, kas grozīta ar Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 873/2004⁽²⁾, 94. pants, skatot to kopā ar Regulas Nr. 2100/94 11. panta 1. punktu, 13. panta 1., 2. un 3. punktu, kā arī 16., 27. un 104. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka iepriekš vai persona, kurai ir lietošanas tiesības, var celt prasību tiesā saistībā ar pārkāpumu pret jebkuru personu, kas veic kādas darbības ar materiālu, kuru tai ir pārdevis

vai nodevis licences saņēmējs, ja nav tikuši ievēroti starp licences saņēmēju un Kopienas augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašnieku noslēgtajā licences līgumā pārdošanas gadījumā paredzētie ierobežojumi?

- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, vai, izvērtējot attiecīgo pārkāpumu, ir nozīme tam, ka persona, kas ir veikusi šīs iepriekš minētās darbības, zināja vai tai vajadzēja zināt par šiem licences līgumā paredzētajiem ierobežojumiem?

⁽¹⁾ OV L 227, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 162, 38. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 16. martā — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-141/10)

(2010/C 161/28)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — V. Kreuzhitz un M. van Beek)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nenosakot pasākumus, kas vajadzīgi, lai atceltu tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru atsevišķi sociālā nodrošinājuma pabalsti netiek maksāti citu Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņiem, kas tiek nodarbināti uz urbšanas platformām Nīderlandē, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi Regulas (EEK) Nr. 1408/71⁽¹⁾ 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā un 3. panta 1. punktā un LESD 45.–48. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Eiropas Parlaments nesen atkārtoti lūdza Komisijai informāciju par Portugāles pilsoņiem, kuri strādā uz urbšanas platformām Nīderlandes kontinentālajā šelfā un dzīvo Portugālē, bet nebauda tādus pašus darba un sociālā nodrošinājuma apstākļus kā Nīderlandē dzīvojošie darbinieki.